

JO. REINHOLD. FORSTER

GEORGIO FORSTERO

DILECTISSIMO FILIO SUO

XAIPEIN KAI EYHPATTEIN.

Scis quidem, dulcissime Fili, quanta cura
TE a parvulo educaverim. Ego vero ea,
quae sum heic dicturus, non exprobrandi
caussa commemorabo; verum ut plures sciant,
quantum TU mihi, quantum et ego TIBI de-
beam: incidimus enim in tempora iniqua, in
quibus virtus, pietas, religio in ore omnium
quidem versatur, verum vix unus et alter
haec primaria vitae humanae et societatis
vincula, quae toties vulgus ore crepat, re et
factis exprimere curat: simulata specie virtu-
tis id plerique student consequi, ut potentiam

) 2

et

et nummos nanciscantur, et ut bonos viros opprimant, qui impotenti regno novorum hominum magno animo resistunt; et pro re publica, virtutis cultu et optimarum litterarum severiori studio promovendis, omnes intendunt lacertos.

Postquam vix primas voces, quae infantes discere solent, enunciare didicisses, illico innato impetu curiositatis impulsus, prima naturae nos ambientis objecta nosse cupiebas; ideo nomina florum, avium, piscium, insectorum TIBI obvia, a me curiose exquirere, praeterea de esca animalium, de usu rerum obviarum quaestiuunculas mihi proponere solebas; quibus tum temporis quid responderem nesciebam. Ne igitur haec a Numine non frustra humanis animis contributa curiositas periret in aetatula TUA, illico pedes propinquum Gedanum petii, et emto Linnaeano Systemate, editionis undecimae, et Ludwigi Definitionibus generum plantarum,

rum, (qui uterque liber anno 1760. prodiit) ingenti animi contentione, naturae studium sum amplexus, ne TIBI deessem. Quascunque vicinia Gedani plantas et aves et animalia praebebat, earum nomina et naturam ex hoc Linnaei libello et aliis quos mihi paraveram et ab amicis postmodum hinc inde ad legendum corraferam, didici. Haec omnia rursus TE docui summa cura, et maximo-pere gaudebam, quod meis a TE eblanditis responsionibus indies naturae miracula magis cognita TIBI essent, quodque tantos in historia naturae et reliquae eruditionis primis rudimentis profectus fecisses.

Tandem decimo aetatis TUAE anno exacto, mecum iter in Rossiam suscepisti. In hoc itinere quotidie, prout forte res novae se offerebant, inter confabulationes sedulo TIBI naturam explicui; nec me laboris poenituit, expertus enim id sum, quod puer decennis, sine ullo auxilio, solus plantas ad

Linnaeanas descriptiones jam probe nosse; adeo ut prae gaudio vix mihi a lacrymis temperare potuerim. Dein in Anglia, quam Anni 1766. autumnos petii, linguae Anglicae familiarem usum et elegantiam et praeterea naturae cognitionem magis certam et variam, cum mathematicum et physices rudimentis didicisti: simul et me iuvasti in tradendis elementis linguae gallicae, et in Anglicum sermonem transfundendis operibus discipulorum LINNAEI, videlicet *Kalmii*, *Osbeckii*, *Toreenii* et *Loeflingii*; denique et itinera *Bougainvillii*, *Bossuii*, *Grangerii* et *Riedesellii* iunctis viribus Anglica lingua publicavimus.

His et aliis laboribus praeparatus, mecum iter cum Amico nostro COOKIO, ad mare notium cum utilitate suscipere poteras. In hoc itinere, varia, novaque naturae miracula non solum vidimus, verum et verbis et graphio delineavimus. In plantis imprimis adumbrandis adiutore usi fuimus amico optimo

mo

mo SPARRMANNO, cujus labores in ordinem redigere, simul et plantas delineare TUI fuit officii: mea denique provincia erat hos labores hinc inde curatius inspicere, et paucissimis in locis corrigere; animalia omnia describere; mores, ritus, cerimonias, cultum religiosum, victum, amictum, agriculturam, commercia, artes, arma, bellicum apparatus, politiam, et linguam gentium nobis obviarum curiosè investigare: praeterea quotidianas aëris mutationes, ventos, caloris incrementa et decrementa, et quaecunque notatu digna sunt, litteris consignare. Inter otium navigationis, hoc Enchiridion praeterea congeffi. Haec imprimis uno triennio sunt facta. Circiter quingentae enim novae plantae, et trecenta animalia sunt magna cura adumbrata. Quilibet cordatus mirabitur, tot labores ab uno homine et juvene qui nondum vigesimum attingerat annum, et unico focio laboris potuisse perfici. Lubens igitur fateor, TE virili animo, in hoc flore aetatis, in quo adolescen-

tes animum solent explere venatu, equitatione, ludis, comessationibus, amore; nihil horum egisse; verum me strenue adjuvisse in sustentanda familia et educanda numerosa sobole, et posthabitis commodis TUIS, meas res TIBI cordi esse re et factis comprobasse.

Has virtutes, hanc pietatem singularem, Numinis summi provida cura remunerandam duxit. Sunt TIBI honores parti, quos vix in fera aetate, curriculo litterario pene decurso, Viri in litteris primarii parare sibi quivere. Existimatione et fama uteris prosperrima, quod non ultimum beneficium est, in his iniquissimis temporibus, in quibus vera eruditio vilior alga aestimatur: nec deest spes et rem familiarem TUAM talem brevi fore, cuius TE non poeniteat. Videbunt nunc aequi Iudices, quantum TU mihi, quantum et ego TIBI debeam: nostrumque mutuam amorem et pietatem ex praecordiis ipsis profectas.

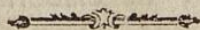
Quum

Quum jam id quod animo proposueram publice heic dixerim, ad eas rationes me converto, quae me impulerunt ut **TIBI** praefertim hocce inscriberem Enchiridion. Scis equidem, carissime Fili, quod jam ante plures annos **TIBI** proposueris, ejusmodi opellam Mammalium et alias Amphibiorum, Vermium, imprimis Testaceorum, denique Lapidum et Metallorum infervituras studio promovendo elaborare: et quum **TE** de proposito publicandi hoc Enchiridion certior fecissem, **TE** denuo mihi voluntatem **TUAM** declarasse, de elaborandis iis, quae ad supplendum hoc Enchiridion universae Historiae naturalis reliqua sunt. Quo igitur magis **TE** ad praestandam hanc operam impellerem, **TIBI** hunc meum libellum, quem bene nosti et cujus utilitatem ipse ante plures annos expertus es, volens lubensque trado. Nec amplius **TE** moror, quum jam nimis longae hae sint litterae; probe enim nosti, quanto **TE** amore sum amplexus a par-

) 5

vulo,

vulo, et quam ardentibus id precibus quoti-
die a Numine expetam, ut Tu ipse, cum dul-
cissima uxore et filiola, utamini prospera vale-
tudine, ut *sine invidia invenias laudes et ami-
cos pares*, denique ut aequo animo iis frua-
ris bonis, quae faciunt ad vitam beatio-
rem agendam. Vale carissime Georgi et ite-
rum Vale. Dabam e museo d. XV. Febr.
MDCCLXXXVIII.

LECTO.